

Itt születtem

Fényárban, mező közepén: Mezőfény

A római katolikus templom 300 éves

Az oltárkép falunk védőszentjét, Szent Mihály arkangyalt ábrázolja

Mezőfény az ország északkeleti részén, a magyar határ közelében fekszik, Nagykárolytól 6 km-re.

Az Ecsedi-láp mellett fekvő régi település.

Egy legenda szerint, e szépen csengő nevet frissen szántott földjének fényességéről kapta. Földjei ma is dúsan teremnek. Lakóinak nagy többsége mezőgazdasággal foglalkozik, vagy a falu határában épült bútorgyárban dolgozik.

Falunkat az 1337-es pápai tizedjegyzék említi először. 1468-tól Fény néven teljes egészében a Kaplon nemzetséghez tartozó Károlyi-család birtoka lett.

A XVII. században két tatártámadás miatt Fény teljesen elpusztult.

Károlyi Sándor nagykárolyi gróf 1720-ban németországi svábokat telepített erre a vidékre. Ők a mi őseink. Ez a szorgalmáról ismert nép az őshazából magával hozta szokásait, rendszeretét és hitét.

Falunkban ma magyar anyanyelvű, római katolikus svábok élnek. Az 1882 fő nemzetiségi összetétele: 1045 magyar, 783 német, 53 román, 1 ukrán.

Őseink végigharcolták a világháborúkat. Az ott elesett katonák nevét emlékmű őrzi a falu központjában. A II. világháború után származásuk miatt sok fiataalt a Szovjetunióba deportáltak. Sokan meghaltak az embertelen körülmények között, de akik hazatértek, nem a gyűlöletet szították, hanem a megbékélést hirdették. Az elhurcoltak emlékére a falu temetőjében állítottak impozáns emlékművet.

Szent Mihály napján, szeptember 29-én van falunk legnagyobb ünnepe, a „kərbály”, a templombúcsú. Ilyenkor sok rokon, ismerős, barát látogat el hozzánk, hogy együtt ünnepeljen a falu apraja-nagyjával.

Az óvodát és iskolát nemrég újították fel, kívül-belül egyaránt. Barátságos kis óvodánkban négy csoport működik, ezek közül kettő délutáni programmal is. Az isko-

A szovjetek által elhurcolt mártírok emlékműve

Mosolygó fényiek a Vidám Versek Versenyén

Nem strudli, de azért finom a farsangi fánk

Töklámpásaink elűzik a sötétséget

lában nyolc osztálynyi gyermek tanul a tágas, világos, jól felszerelt tantermekben, és sportol az új tornateremben. Szép eredményeket érnek el iskolánk tanulói a tantárgyversenyeken és sportversenyeken, részt vesznek az iskola által szervezett kirándulásokon, táborozásokon és tevékenyek a falu rendezvényein is.

Sok népszokást elevenítettünk fel, illetve tartottunk meg. Ilyenek a karácsonyi kántálás, a farsangi „rongyos csütörtöki” bál, az úrnap virágszórás, a szüreti bál...

Ünnepeinken és hétköznapjainkon szívesen főzünk és fogyasztjuk a hagyományos sváb ételeket. Ezek közül a krumplis fánk, a „strudli” közkedvelté vált a környék más településein is.

Nyaranta egy, a falunkból elszármazott festőművész alkotótábort szervez festőtársaival, így a falu sok értékes alkotással gazdagodik minden évben. E képek elhelyezésére valamint a faluból eddig összegyűjtött régiségek kiállítására újítták fel a régi malom épületét, így a közeljövőben falumúzeumunk is lesz.

Szülőfalunk határában húzódik a Nagyerdő. Szép tölgyesek, akácok alkotják. Tavasszal ebben az erdőben nyílik a legszebb gyöngyvirág, kora őszszel pedig itt rendezik meg a Mezőfényi Lovasnapot. Szívesen jár kirándulni ide a falu apraja-nagyja, de a környékbeli falvakból is sokan jönnek ide kikapcsolódni.

Benneteket is, kedves Szivárvány és Napsugár olvasók, szívesen látunk, ha erre jártok!

Összeállították Maier Éva, Várkuti Anikó, Hevele Zsuzsanna és Martin Gabriella tanító nénik.

